

La pissarra d'El Públic

A El Públic hi ha una pissarra on s'escriuen les il·lusions i els projectes que us poden passar pel cap. Una llista que lluita contra la indiferència i la ignorància. És una pissarra on s'apilonen les idees per fer realitat els somnis. Un dia en Joan i l'Eloi es van imaginar aquesta pissarra i la van dibuixar en un full rebregat -o potser era un mocador de paper- i no han parat fins que l'han penjada en una de les parets d'un local inaugurat fa pocs mesos al barri vell de Mataró.

Cansats d'anar a contracorrent, la millor decisió és fer el teu camí, tal com deia el poeta quan es referia al caminant. El Públic és una utopia convertida en realitat, la plasmació del qui vol, pot. És com fer 'clack!' i ja està! Un periodista i un director d'audiovisuals fitxen un bàrman, en Xandri, i l'ànima de tots tres es posa a maquinari com convertir quatre parets en un espai per fer un cafè i captivar les idees, tot escoltant la banda sonora del nou pop-folk. Llengua, país i cultura, la fórmula absoluta de la revolució que un dia ens farà lliures.

Al matí s'hi serveixen esmorzars i cafès amb llet, al migdia i per sopar entrepans -amb bon pa i bona teca!, i hi pots fer toc amb una bona cervesa o un gintònic. Hi ha revistes i diaris, i fins i tot una prestatgeria amb llibres. Tothom en parla, i ja es diu que és el bar de moda de la ciutat. S'hi fa xerrades, s'hi projecta documentals i s'hi programa concerts acústics.

Tothom hi treu el cap, la gent hi queda, els badocs s'hi fixen i els intel·lectuals hi fan tertúlia. A El Públic hi passen coses. A la pissarra del carrer (c. d'en Xammar, 6) s'hi anuncien els actes del dia, i a la pissarra del fons a mà dreta hi ha gravats els secrets d'unes ments inquietes que són capaces de moure muntanyes i de caminar damunt els mars. En aquest país tot està fer, i tots els miracles són possibles. Fa unes setmanes ens hi van convidar, i us puc assegurar que no oblidarem l'experiència.